

osim dosadašnjih predmeta, mora učiti još i: a) poznavanje naroda i njegova života; b) društveni razvoj čovječanstva (historijska sociologija) osobito u Slavenu u svezi s njihovom povješću...»

Antun Radić je bio prvi, koji je počeo sa sakupljanjem gradiva o životu i kulturi hrvatskog seljaštva i rad koji je on započeo i danas se nastavlja, te je u Zbornicima Akademije znanosti u Zagrebu sakupljeno vrlo mnogo podataka potrebnih za proučavanje života, potreba i težnja, dakle za proučavanje kulture hrvatskog puka. Svoje poznavanje naroda braća Radići su vrlo dobro primijenili kod izgrađivanja osnovnih misli i načela hrvatskog seljačkog pokreta i zato se te misli i načela i ne mogu valjano ocijeniti u čitavom njihovom opsegu, dubini i dalekosežnosti bez poznavanja hrvatske pučke i seljačke kulture.

I Antun Starčević i braća Radići bili su seljačka djeca, sinovi seljaka; ali je od osobite važnosti to, da su i Ante Starčević i braća Radići rođeni u seljačkim kućnim zadrugama i u krajevima gdje je zadružni život još bio razvijen, iako je već bio počeo opadati uslijed prodiranja ekonomskog i društvenog sistema zapadno-evropskog kapitalizma. I Antun Starčević i braća Radići su dakle mogli da u svojoj najužoj sredini i od svojih najranijih dana promatraju i jedan i drugi način društvene organizacije i da upoređuju njihove prednosti i njihove nedostatke. Antun Starčević je običavao naglašavati, da svoja shvaćanja, svoj moralni i politički razvitak duguje u prvom redu onome što je vidio i naučio u zadruzi gdje se je rodio. Čitav svoj politički sustav izgradili su tako i braća Radići na osnovu